

hostivický měsíčník

ROČNÍK 16   ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI   ZÁŘÍ 1989

Z OBSAHU ČÍSLA: SVÁTEK NA ŽELEZNICI • USPĚJE NOVÝ PODNIK
SLUŽEB • ZAČALA ŠKOLA • TÁBOR NA BŘVECH •
CO SE DĚJE V DĚLNICKÉM DOMĚ • ÚSPĚCH
KRONIKÁŘE

SVÁTEK NA ŽELEZNICI

Hostivice má významné místo v historii železnice v naší zemi. Následující příspěvek věnujeme dříve narozeným i dnešním hostivickým železničářům ke Dni železničářů, který připadne na 17. září.

BYLA JEDNA STANICE

Neznámá je budoucnost litovické zastávky! Údajně jsou zpracované plány na její obnovu, mají zde opět křižovat vlaky, pracovat lidé, ale - nikdo neví kdy ... Také za 115 let její existence zde pracovaly desítky, snad stovky lidí, kteří vytvářeli kroniku stanice a její historii. Ale jejich osudy jsou nám - rovněž neznámé.

Víme, že se zde nakládalo obilí v pytlicích, řepa, uhlí, rampu využívali zemědělci i soukromníci: odjakživa zde byl přednosta, výpravčí, výhybkáři i staniční - ale původní aktivní zaměstnanci byste jen s obtížemi hledali. Od roku 1956 jsou Litovice jen zastávkou. Jedním z posledních, kteří zde začínali svůj železničářský život, je výpravčí Miroslav Pelichovský z Jenečka.

"Za války byla Litovice ještě v plném železničním provozu. Ráno v 5 přijel vlak, nastoupili Chejnští a ze Břví, kteří to sem měli nejbližší, neboť Litovice byla jejich stanice a jediné možné spojení. Tehdy jsem byl ještě kluk. Z několika žádostí o umístění do učení byla nejrychleji vyřízena dráha. Tenkrát to bylo opravdové terno, protože zaměstnání na železnici bylo výborným existenčním zajištěním i společenským uznáním. A tak jsem jako provozní dorostelec nastoupil do litovické stanice na jaře 1944.

- Dobrý den, povídám. Z dopravní kanceláře mě cvanul teplý vzduch promísený ranním klepáním telegrafu. Ještě dnes můžu vyťukávat morseovku LT - LT - Litovice rozumí. Ale tehdy seděl za stolem Magerstein ve svých vysokých jezdeckých botách a rajtkách, také výpravčí Landa z Rudné tu byl a čekal na vlak domů, nahříval si záda o kamna, významně na mě mrkal, zatímco já postával vedle velké konvice s čajem, která bublala mezi mnou a Landovými zády a v úředním klepání telegrafu stoupala pára pod obraz se státním prezidentem Háchou a z otevřených dveří přednosta stanice číšel k nám chlad oken dokořán, kterými začínala ranní směna na litovickém nádra-

ží. Venku stál staniční Pepík Koutný. Neměl rád zimu, ale ven musel, štípnout jízdenky na perón, srovnat poštu a vyvolávat německy a česky příjezdy a odjezdy vlaků.

Brzy jsem poznal, že je děvečka pro všechno, nosil vodu přednostovi do bytu v patře budovy, krmil mu dobytek a byl k dispozici doskočit a vyřídít co bylo nutné, vždy se svojí fajfkou a příslovečných bagančatech. V tu chvíli vyšel k vlaku Magerstein. Za ním na podpatcích jezdeckých bot vlály papírové ostruhy telegrafních pásků, které mu v nestřeženém okamžiku nalepil Landa, a cestující, kteří si vždy všimli neobvyklé uniformy, měli o zábavu postaráno.

Pondělky byly nabitě. Ročníky z Chýně a ze Břví nasazené do "reichu" nastupovaly brzo ráno na týdenní pobyt v německých závodech a já jako nejmladší ze všech se seznamoval se všemi posty ve stanici. Pomáhal vystavovat jízdenky do Sudet a Německa, odbavovat balíky, razítkovat všeobecné rozkazy, používat staniční nálepky. Tehdy to nebylo jen tak, lelkovat po nádraží. Stanice byla pečlivě ohrazená, a kdo chtěl vstoupit na perón, musel projít pouze řádným vchodem a prokázat se platnou jízdenkou. Na oknech stanice se tyčila malovaná bílá "V", jako jako vítězství, které se však zmenšovalo jako vítězství, které se však zmenšovalo jako jarní sníh, a když byl vyhlášen letecký poplach, každý měl už své místo v rohu místnosti za zdmi, které jsou 70 cm silné.

Tak bývala ohrazena litovická stanice. M. Pelichovský se staničním Bělkou v r. 1944.

HOSTIVICKÁ STANICE

Ruzyňské letiště hloubkaře přitahovalo. Nad litovickou stanicí proběhla řada leteckých soubojů a s postupem času stávala se střetnutí jednoznačnou záležitostí. Proti spojenecké pře- vazě startovaly fragmenty luftwafe, a když se jednoho dne zřítila německá stíhačka pár desí- tek metrů od nádraží, zeptal se staniční dělník Bělka německých vojáků, kteří uzavřeli prostor, s ironií nám vlastní: "Das ist Englisch? - Nein!" Odsekl jakýsi voják a nikdo už nic neříkal, ani Němci už nic neříkali a vše bylo jasné, v tros- kách letadla leželo roztráštěné tělo pilota a přestože Němci vrak letadla ihned odvezli, ještě dlouho po poli ležely zkroucené plechy z výstuže do černa zbarvené krví, se stopami lidského masa.

Přišlo mé druhé jaro na železnici. Po ko- lejích letěly zprávy, že Američané dosáhli Plzně a Praha se dostávala do varu. Nastalo po- ledne 5.května 1945. Sloužil jsem, ale pro klid rodičů jsem musel domů. Za hřbitovem u karlo- varské silnice němečtí vojáci kopali zákopy a jak se jarní slunce opíralo do šterku cesty, odráželo matná zrcadla od jejich zbraní, těžké- ho kulometu, který stál na kraji silnice, dobře naolejovaný, od plechových krabic, které ležely nehybně kolem, zatímco mládenci jen o pár let starší než jsem byl já, odhazovali rychle hlínu a loupali po mně očima, se závistí, která mě páčila na těle, protože já šel domů, k mámě, k sobotnímu obědu, a oni byli ztraceni v cizí zemi jako v pustině se svými životy, které již byly většinou sečteny. Zrychlil jsem krok, abych zmizel z jejich pohledů, které byly nevyzpytatel- né.

Toho dne naposledy staniční vyhlašoval příjezdy o odjezdy v němčině. Vlaková doprava ustala a v Hostivici jsem viděl po šesti letech vlát československé prapory. Ještě několik týdnů po revoluci stáli v rohu dopravní kanceláře dvě německé pušky s náboji "pro všechny případy", ale nic se nestalo. Výhybkáři Říha a Koktan odešli brzy do pohraničí a naše stanice se po- malu tenčila, až z ní zbyla jen zastávka.

Zpracoval Pavel Krchov

Každý den po čtvrté otevírá se pro cestu- jící dějiště železniční dopravy v Hostivici: přijíždí první vlak z Chomutova do Prahy a kři- žuje ve stanici s prvním vlakem od Prahy na Chomutov.

Den co den se potkávají lidé na peróně a občasný hovor stáčí obvykle na vlak. Pojede? Nebude opožděn? A bude to opravdu náš vlak? Vždyť vedle osobních vlaků projíždějí ve dne i v noci stanicí nákladní vlaky, poštovní ra- kety, manipulační vlaky a samozřejmě rychlíky. Na železnici se pracuje nepřetržitě. Dráha ne- má podnikové dovolené, nemá prázdniny, ani ne- může být pro nemoc zavřená. A ač je nádraží věc přísně veřejná, nic mu to nepomůže. Je-li "osobák" opožděn do 15 minut, je to, řekněme, smířlivé. Nelze se však divit výbuchu nevole, jedná-li se o 30 či 60 minut. Mohou za to ale hostivičtí železničáři? Co je platné, že bylo obecně nařízeno stanicím, aby se výpravčí do rozhlasu za opoždění nahlas omlouvali?

Výpravčí stanice Pepa Prachař: "Na všechno jsou tady dole v šuplíku předpisy. Omluvit se máme vždycky, ale osobně si myslím, že by to mělo efekt, kdyby zpoždění bylo občasně, třeba 1x týdně. Takhle si cestující obecnostvo myslí, že si z nich děláme neustále legraci."

- A proč dochází tak často ke zpoždění?

Výpravčí stanice Miloslav Lejsek: "Protože jsou výluky, špatný stav tratí, časté pomalé jízdy, protože jezdíme po jednokolejce, je zastaralá technika..."

- Vysvětlete to blíže...

"V současné době probíhají na trati Hostivice - Smíchov a Hostivice - Kladno, Hostivice - Slaný rozsáhlé výluky. Opravují se jednokolejné tra- tě, na kterých se nějakou dobu bude jezdit pře- depsanou traťovou rychlostí, ale dlouho to ne- vydrží. Tratě jsou totiž u nás přetížené. Brzy se objeví díry, začnou pomalé jízdy v jednotli- vých úsecích a po čase nová výluka. Je nutné, si uvědomit, že zatížení jednokolejných tratí je dnes daleko větší než třeba před válkou, i vlaky jsou těžší, včetně vagonů, ale koleje u nás jsou pořád jen jedny - jako před 100 lety.

Nadřizené orgány ovšem vážně uvažují o zřízení další koleje z Hostivice až do Jenečka. Jaký to bude mít smysl se ukáže, až to jednou bude - totiž žádný. Osobně jsem přesvědčen, i se svými spolupracovníky, že podstatné zrychlení vlaků a jejich oběh bez zpoždění by byl zajištěn postavením další nové koleje z Prahy do Kladna.

Jezdilo by se po dvou kolejích stejně jako na předměstských tratích na Benešov, Beroun, Kolín apod. Nelze se divit, že osobní vlaky až z Chomutova při častých pomalých jízdách po jednokolejkách nabírají zpoždění. Obvykle tím zpozdí i souběžné vlaky, i vlaky, co jedou proti.

Výpravčí stanice Pepa Prachař: "A teď si vezměte, že zpožděná souprava z Chomutova otáčí na Praze - střed a jede dále jako osobní vlak do Ústí nad Labem. Přijede do Prahy zpožděná a třeba strojvedoucí nebo průvodčí mají "hodiny" a končí. Vlak už nemůžou dotáhnout až do Ústí, kde mají střídaní. Novou soupravu lze těžko rychle připravit. Obvykle je špinavá, nejsou ani v pohotovosti vlakové čety. Výpravčímu nezbude nic jiného, než se hlasitě za zpoždění omluvit. Můžeme ujistit cestující, že používáme do zaměstnání dráhu stejně jako oni a že nás jakékoliv zpoždění netěší stejně jako je."

Výpravčí stanice Miloslav Lejsek: "Je nutné říci, že vlakové soupravy jsou letité a jezdí celá desetiletí. Na to se vážou časté technické závady. Ostatně zařízení, kterým zabezpečujeme jízdu vlaků, má též vosačku předválečné techniky. Traduje se již dlouhá léta, že zde kdysi Francouzi natáčeli část nějakého filmu. Několik Francouzů tehdy vstoupilo do naší dopravní kanceláře a s potěšením konstatovali, "jaký tu máme krásný skanzen". Nová situace nastává v zimě. Napadne-li sníh, nejdou stavět výhybky. Dříve na to byli lidé od traťovky a byli ihned k dispozici. Dneska si výhybky musíme vynést sami a zdarma, abychom vlak mohli konečně vypravit. Na dráze nejsou lidé a elektricky zahřívání výměny jsou v menších stanicích hudbou budoucnosti. Může se ještě někdo divit zpožděním?"

Výpravčí stanice Pepa Prachař: "Chtěl bych ještě něco dodat k plynulosti vlakové dopravy, která se zpožděními rovněž souvisí. Hostivice je předměstská stanice a nároky na ni v posledním desetiletí prudce stouply. To ovšem neznamená, že by se rozšířila tak, aby byla schopna plynule zabezpečit tvorbu nákladních vlaků. První kolej, která by měla sloužit pro rychlíky /zpoždění

naskoci i vjezdem odbočnou/ je téměř vždy obsazená nákladními vlaky, které u nás sestavujeme. Na pět směrů pro nákladní či manipulační vlaky máme 3 koleje. Snad jednou někdo pochopí, že pro naplánovanou práci je nutné také vytvořit podmínky."

- Cestující si stěžují, že ujíždíte s přípoji. Můžete k tomu něco říci?

Výpravčí stanice Miloslav Lejsek: "Každý vlak má určitou čekací dobu, která se pohybuje kolem deseti minut. U ranních dělnických vlaků je to méně, u odpoledních a večerních je to více. Jestliže vlak nevypravím podle předepsané čekací doby, můžou mi nadřizené orgány strhnout prémie. Někdy se to stává."

Výpravčí stanice Vladimír Stanislav: "Kolegové již hodně vysvětlili - ale hlavní příčiny daného stavu na železnici bych viděl trochu jinak. Dovolil bych si připomenout jedno úsloví: jaký pán, takový krám. Je nutné především vidět, kdo je skutečným pánem železnice, kdo fakticky rozhoduje o tom, co bude a nebude, kolik se do toho vloží, kolik se zaplatí lidem a podobně. Jako řadoví zaměstnanci si nenamlouváme, že bychom mohli o něčem podstatném rozhodnout a něco výrazně změnit..."

- Osobní vlak. Přijíždějí a odjíždějí mladí, starší, ale i lidé, kteří již přesáhli šedesátku. Právě těm dělá na hostivickém nádraží nastupování a vystupování časté potíže. Už na první pohled je zřejmé, že nástupní ostrůvky jsou nízké. Bude se s tím něco dělat?

Náčelník stanice Zdeněk Malý: "Zvýšení nástupišť je plně záležitost traťové distance Kladno. V letošním létě se dokončuje zvýšení nástupních ostrůvků v Ruzyni a dle plánu mají přijít na řadu Hostivice."

- Kultura cestování přímo souvisí i s hygienickým zařízením na nádraží. Je nevyhovující...

Náčelník stanice Zdeněk Malý: "Je jasné, že neodpovídá přestupní stanici, ale v současné době není v mých silách prosadit výstavbu zařízení nového. Stávající realita - suché záchody - byly opraveny a to, zda jsou použitelné, závisí na pravidelném úklidu a na těch, kdo je používají. Jediné, co má výhledově naději, je zavedení kohoutku s pitnou vodou na perón. To je vše, co můžu zatím udělat."

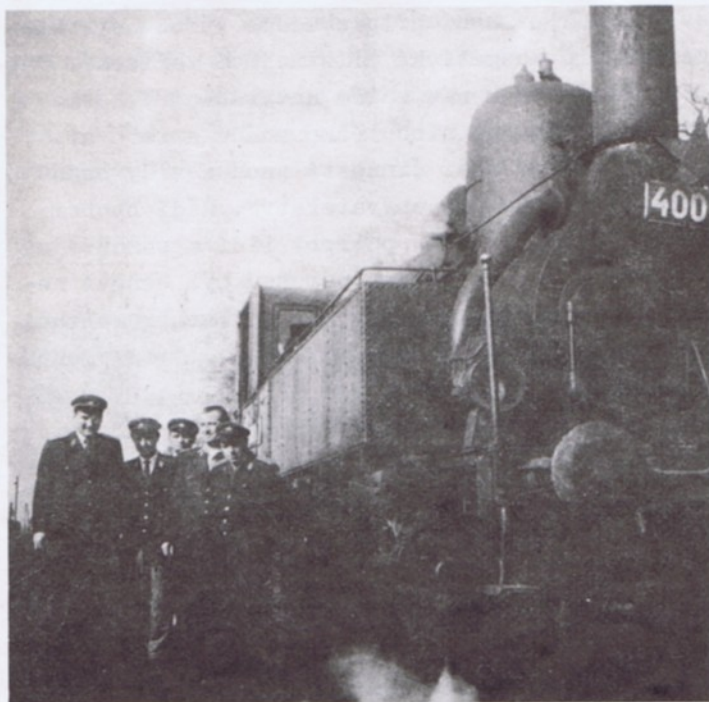
- Máte vůbec dost zaměstnanců pro provoz nádraží?

Náčelník stanice Zdeněk Malý: "Bývaly lepší časy. Dneska už neobsadím ani směny pro posun. Z 12 lidí u posunu jich zde zbylo jenom 5. Staniční dělníci se rozešli a práci za ně dělají výpravčí. Chybí zaměstnanci do osobní pokladny, hospodářka stanice i signalisté."

- Mohli bychom pokračovat dále. Třeba, že je v dcpravní kanceláři kniha přání a stížností, že není vlnitý plech pro dokončení souvislého plotu kolem drážních zahrádek v ulici Železničářů, že jsou nekonečné štrapáce s vodou. Mohl bych se zeptat zbytku posunovačů na jejich starosti. Na to, jak žije stanice ve skrovném volném čase. -

Provoz vlaků je však záležitost rozhodující. A nádraží, ač je věc veřejná, po léta zápasí s neměnnými chronickými těžkostmi, které úzce souvisí s problémy všech tratí a celé organizace práce na železnici. Tuto nepříznivou skutečnost je třeba mít na mysli především.

Připravil Pavel Krchov

Skupina hostivických železničářů ze zač. 60. let. Zleva: Tejkal, Malý, v pozadí neznámý, Lukeš a Pelichovský.

USPĚJE MĚSTSKÝ PODNIK SLUŽEB?

Mladý, usměvavý člověk příjemného vystupování. To je první pocit, který jsem měl při setkání s ředitelem Městského podniku služeb v Hostivici ing. Michalem Slámou. Samozřejmě pro úspěch ve funkci, do které ing. Sláma zvolil kolektiv pracujících státního podniku založeného MěNV v Hostivici, by tohle sotva stačilo. Ale Michal Sláma mohl ve chvíli voleb k příznivému dojmu jímž působí, přidat i další velmi cennou devizu. Několik let zkušeností z řídicí práce ve službách, ucelenou představu, co by měl podnik přinést občanům i svým zaměstnancům.

A tak se stal ředitelem Městského podniku služeb v Hostivici.

Sedím v pracovně soudruha Slámy a při prvních slovech našeho rozhovoru si v duchu říkám, "nejseš v této místnosti, kde se rozhoduje o nejněžné zdánlivě všední věci každodenního života obyvatel Hostivice a okolí, poprvé. Tvůrců takových rozhodnutí jsi tu už zastihl několik. Všem musíš přiznat dobrou vůli, nikoliv všem však plný úspěch. Co ale vlastně znamená takový úspěch? Stručně to, abychom my, občané, mohli všední věci každodenního života obstarávat se samozřejmostí, jaká by měla provázet právě takové všední věci. Nejede ti auto, potřebuješ spravit boty, rozbil jsi okno, chceš si dát ušít nové kalhoty.., nic snažšího, jsou tu lidé, kteří čekají, aby ti mohli vyhovět. Úspěch je však vždy mince o dvou stranách. Na druhé straně této mince jsou přiměřené výdělky a vyhovující pracovní podmínky pro pracovníky služeb. Jedině tak se mince může lesknout z obou stran a zvonit všeobecnou spokojeností. Zda-li pak se právě tohle nyní povede? Nejde přece o nic více než obnovit v naší společenské i civilizační situaci stav, který v našem městě už existoval. Vzpomeňme na vyprávění o Hostivici raných 30. let, jak je popisoval v minulých číslech našeho časopisu s. Pelc. Ale také o nic méně, než dostat se na úroveň vyspělých zemí, kde je v současné době už ve službách zaměstnáno daleko více lidí než v průmyslu a v zemědělství dohromady".

Ve skutečnosti mé zamyšlení nad úspěšností podnikání ve službách tak dlouhé nebylo. Prodloužil jsem je a vlastně i doformuloval až

později, při psaní tohoto příspěvku. Stále znovu a znovu mi totiž tanula na mysli otázka, zda Městský podnik služeb v Hostivici uspěje a současně i přání, aby tomu tak bylo.

Ale nejvyšší čas vrátit se k vlastnímu rozhovoru a představit Městský podnik služeb v Hostivici i jeho ředitele čtenářům. Podnik má nyní asi 150 pracovníků. Působí především na území města a v jeho okolí. Jako státní podnik má však všechny možnosti podnikat i kdekoliv jinde. V Hostivici poskytuje všechny služby, které organizoval dřívější Oblastní podnik služeb se sídlem v Roztokách a už nyní přidává některé další. Od srpna je k dispozici kosmetický salón, nyní již ve vlastních prostorách a s tímto časovým rozvrhem:

v sudé týdne od 7.00 - 15.30

v liché týdny od 9.30 - 18.00

Služby budou poskytovány v Domě služeb ve 2. patře.

Od srpna je rovněž k dispozici výměnný způsob prodeje protektorovaných pneumatik za cenu cca Kčs 200 - 220,-. Uvažuje se rovněž o prodeji protektorů bez výměny. V tomto případě by cena neměla být vyšší než Kčs 300,-. Výhledově hodlá podnik umístit pneuservis v montovaném objektu na parkovišti, které vybudovalo JZD ČSSP se sídlem v Chýni, proti Dělnickému domu. Než si o výhledech podniku řekneme více, pár slov o novém řediteli: Michal Sláma je strojní inženýr. Začínal v konstrukční kanceláři, kde se podílel na konstrukci nákladních automobilů. Od začátku ho to však táhlo tam, kde by mohl být v živém styku s lidmi. Působil jako hlavní mechanizátor jednoho JZD a když se z rodinných důvodů vrátil do Prahy, přijal místo na Středočeském KNV a později ONV Praha - západ. Tam jsme ho také poprvé představili našim čtenářům jako vedoucího odboru místního hospodářství. Bylo to v době největších svízelnů s odvozem popela v roce 1987. "Úřadování mi ale moc nesedělo", přiznává ing. Sláma, chtěl jsem už dříve jít někam, kde bych byl blíže provozu a lidem. Dokonce jsem uvažoval o náměstkování u s. Huspeka v OPS Roztoky. A tak moje kandidatura na funkci ředitele nebyla výsledkem nějakého okamžitého nápadu, ale logickým důsledkem mého zaměření a úvah o životní perspektivě".

Když je řeč o perspektivě, nemůžeme se vyhnout otázce, jaká by měla být budoucnost celého podniku. Pokusím se co nejvěrněji reprodukovat odpověď ing. Slámy:

"Program a představy o budoucnosti podniku jsem měl. Co bych to také byl za vedoucího odboru na ONV, kdybych neměl vlastní názor na rozvoj

služeb v jednotlivých místech okresu. Samozřejmě už nyní jsem ledacos musel korigovat a budu tak postupovat i nadále. Myslím, že nejcennější náměty a nápady mají lidé, kteří ve službách už delší dobu pracují. To je a bude hlavní zdroj korekcí mých původních záměrů i inspirace pro další úvahy. Proto se snažím být co nejvíce mezi lidmi, poznat podmínky, za jakých pracují, mluvit s nimi, vyslechnout je. Třeba kadeřnice v Jenči pracují v katastrofálních podmínkách a dokonce i kotelnu si musely upravovat svépomocí. Nyní jsme se v kolektivní smlouvě zavázali s úpravami prostředí aspoň začít. S dobrým nápadem přišli pracovníci autoservisu. Navrhujeme zřídit v Hostivici stanici technické kontroly, aby řidiči z naší části okresu nemuseli až na Mníšek nebo mimo hranice okresu. Výsledkem kolektivního snažení je také námet zvýšit úroveň zakázkového krejčovství, aby služby mohly být zařazeny do 2. cenové třídy a zřídit navíc i malosériovou výrobu ošacení. To by pomohlo ekonomicky udržet zatím zcela prodělečné krejčovství a navíc by se vytvořily nové pracovní příležitosti i pro ženy, kterým vyhovují domácí práce. V zásadě chceme rozvíjet činnost podniku tak, alychom skutečně podnikali v oborech a oblastech, kde se mohou malé podniky, jako jsme my, dobře uplatnit a přicházet na trh rychle a pohotově s výrobky založenými na dobrém nápadu a invenci lidí. Konec konců nejinak je tomu i ve vyspělých zemích na celém světě. Tak už nyní připravujeme výrobu sterilizátorů pro kosmetické přístroje a zařízení. Sterilizátory se u nás zatím nevyrábějí a kosmetické salóny bez nich těžko mohou existovat. Druhým směrem naší činnosti jsou a vždy budou vlastní služby pro obyvatelstvo. Rádi bychom uspokojovali všechny potřeby lidí a samozřejmě chápeme i to, že služby nemohou být cenově nedostupné. Cestu vidíme v racionální organizaci, aby nevznikaly zbytečné náklady, jež s výkonem služby bezprostředně nesouvisí. Již nyní máme například mnohem příznivější poměr řídicích pracovníků a výkonných pracovníků než jiné organizace. Zavádíme také podílovou mzdu, jež se zdá nejlépe vyhovovat zásadě - kolik práce, tolik peněz. V naší autodopravě berou někteří pracovníci po zavedení podílové mzdy až o 1 000,- Kčs více než dříve. Jsou však i takoví, kteří berou méně. Rád bych ještě dodal, že se nechceme vyhýbat ani tomu, že budeme provedení specializovaných služeb nebo služeb pro něž nemáme pracovníky zprostředkovávat. Ať už vlastní práci provede jiná organizace nebo občan na povolení národního výboru či v ekonomickém pronájmu. Konec konců příklady takového

postupu už existují a osvědčují se. Viz naše sběrný čistírny, oprav obuvi apod. Vidím to tak, že bychom v každém případě měli umět občanům buď sami službu poskytnout, zprostředkovat nebo aspoň poradit, kam by se měl obrátit".

To jsou sympatická slova, svědčící o moderní a koncepčním přístupu k oblasti, jež je už delší dobu v naší společnosti kamenem úrazu. Co na závěr?

Především žádost soudruha Slámy, aby podnik a jeho vedení dostaly čas k realizaci svých představ a záměrů. Kromě jména a pravidel činnosti nic nového podnik nedostal. Nikdo mu nedal a ani nemůže dát nové stroje, zařízení nebo dokonce nějaké finanční dotace. Je tu však prostor k podnikání, vůle a chuť se do toho pustit. A rodí se také dobrý, soudržný a perspektivní kolektiv, kde najdeme uplatnění i dobré výtvarní lidi nejrozličnějších povolání. Momentálně potřebujeme všechna povolání stavební výroby, instalatéry, ale také vedoucí zamýšlené malosériové textilní výroby.

Dohodli jsme se se soudruhem Slámou, že v Hostivickém měsíčníku postupně napíšeme o jednotlivých oborech činnosti podniku a lidech, kteří zde pracují. Možná, že právě to pomůže některým našim spoluobčanům při rozhodování, zda si zvolit za své příští působiště Městský podnik služeb v Hostivici. A úplně na závěr?

Ředitel i ostatní pracovníci vedení podniku rádi přijmou a vyslechnou jakýkoliv nápad, podnět, připomínku i kritickou výtku k činnosti podniku. Napište nebo se zastavte, budete vítáni, ale především, bude-li to možné, nebudete oslyšeni.

S.P.

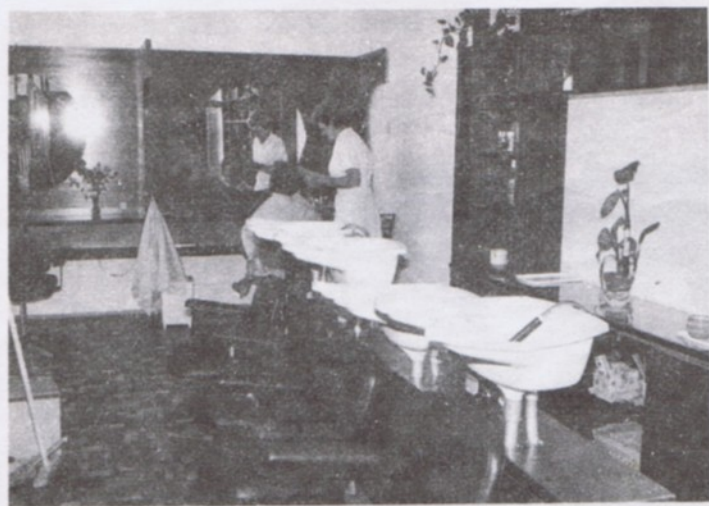

foto J. Lukášek

ZAČALA ŠKOLA

Nejprve mi dovolte krátké ohlédnutí za uplynulým školním rokem. Ve školním roce 1988/89 navštěvovalo ZŠ v Hostivici 548 žáků. Z 353 žáků 5. - 8. tříd získalo 99 žáků vyznamenání, tj. 29%. Měli jsme o 8% více vyznamenaných než v předcházejícím školním roce. O celou polovinu se podařilo snížit počet nedostačujících. Mnozí žáci a žákyně se zúčastnili různých soutěží, přeborů a olympiád okresního i krajského významu. O úspěších žáků a žákyně naší školy byla veřejnost informována v červnovém vydání Hostivického měsíčníku. O celkové úrovni naší práce svědčí první místo v soutěži aktivity škol v okrese Praha-západ. Z 19 plně organizovaných škol okresu získala naše škola nejvíce bodů za umístění v olympiádách, tělovýchovných soutěžích, i v soutěžích Pionýrské sportovní ligy a za zapojení žáků do vědeckotechnické činnosti. Úspěšní jsme také byli i ve sběru bylin a odpadových surovin. Ze školy odešlo 79 žáků 8. tříd. Na středních odborných školách nyní studuje 10 žáků, na gymnázia do Prahy přešli 3 žáci a do Nového Strašecí 5 žáků. Na čtyřleté studijní obory s maturitou byli přijati 2 žáci. Tak jako v předcházejících letech, i letos patří naše škola mezi ty, které vysílají 2 žáky studovat na střední vojenskou školu.

Ještě několik slov o nadcházejícím školním roce. Složení pedagogického sboru se příliš nezměnilo. Kromě stálého kádru zůstává s. uč. Šárka Jahnlová, s. uč. Ludmila Ulrichová a s. uč. Bohumil Flieger. Pedagogický sbor by potřeboval posílit alespoň o dva kvalifikované pedagogické pracovníky, nejlépe s aprobací matematika, fyzika. Škola se stále potýká s nedostatkem učitelů. Problém bude vyřešen teprve přidělením nejméně dvou bytových jednotek pro školu. V letošním školním roce se zlepšily materiálně technické podmínky školy. Škola je po prázdninách čistá a nově vymalovaná. Ve všech třídách je na podlaze nové PVC. Ve většině tříd jsou nové stolky a židle a závěsy na oknech. První třídy jsou kompletně modernizovány.

Do nového školního roku si přeji, aby spolupráce rodičů se školou byla založena na vzájemném porozumění a důvěře, protože jenom tak budou výsledky našich žáků na konci školního roku zase o něco lepší.

Renata Trhlínová
ředitelka školy

MEZINÁRODNÍ TÁBOR NA BŘVECH

Co jenom kolovalo různých dohadů o letním pionýrském táboře na Břvech. Nejen na jaře, když se začal stavět, ale dokonce i v létě, kdy už byl v provozu. Dohady jsou pořád jenom dohady. Ze všech nejlepší je přesvědčit se na vlastní oči. Učinil jsem tak a zde je moje svědectví.

Ivana jsem poprvé uviděl na břehu rybníka. Krmil labuť. Dělal nás dřevěný plot s brankou na visací zámek. Zavolaal jsem na něj, jak že se dostanu k němu. Zprvu se mi zdálo, že mě neslyší, ale pak jsem pochopil, že slyší, ale nerozumí. To už přišel blíž a promluvil rusky. Chvála bohu ruštinou vládnou obstojně, a tak jsem, podle jeho rady, objel koupaliště a dostal se "řádně" do letního tábora JZD ČSSP Chýně.

Hned za branou jsem padl na správce tábora, s. Tinschla. Dovolil mi, abych si tábor prohlédl a promluvil s jeho účastníky. Přečetl jsem si trojjazyčný program na táborové oznamovací tabuli. Toho dne byl na řadě celodenní výlet na Krivoklát. Děti už byly několikrát v Praze, pojedou ještě do ZOO. Dostalo se a ještě se dostane na různé soutěže a zábavné pořady v táboře. Tolik program. Ale už jsem slyšel projíždějící autobusy, za chvíli všichni odjedou. Kolem jdou tři děvčata. Oslovím je. Německy to nejde, tak přecházím na ruštinu. To už se chichotají do dlaní. Jak by ne, když jsou z Popradu a z mých otázek je zřejmé, že já jsem z Hostivice. Lucie, Zuzana a Marcela půjdou do 8. třídy. Prvně se dostaly do Prahy a na táboře v Hostivici se jim moc líbí. Pro děvčata z hor byl největším zážitkem výlet parníkem na Slapy. Moc se také těší do ZOO. Vida. Pro ně je všední věcí tatranská električka nebo lanovka na Skalnaté pleso, ale parník nebo lva v ZOO ještě neviděla.

Jedna nula pro autory myšlenky postavit na Břvech dětský tábor. Pak se setkávám s Viktorem. Je z Krivého Rogu na Ukrajině. S představitelem JZD Chýně je už v kontaktu delší čas. Má zkušenosti, které se báječně hodily při zakládání společného podniku JZD Chýně a sovětského partnera z oblasti Lvova. Viktor je totiž vedoucím oddělení pro zahraniční spolupráci a má v Krivém Rogu mimo jiné na starost i 2 500

Cechoslováků. On sám už byl v Praze několikrát, ale teprve nyní si může naše hlavní město pořádně prohlédnout a co víc, je s ním i manželka a dcerka. Představuje mi Ivana. Oba se smějeme - "my už se poznakomilis". Vysvětlují, že Ivan, mně, místnímu člověku, ukazoval cestu do tábora. Ivan je Rus z Litvy. Do Hostivice jely sovětské děti autobusem celé tři dny. Projely značnou část území Sovětského svazu. Samozřejmě i děti nějakým způsobem prožívají změny, k nimž dnes v jejich vlasti dochází. Ne všechny změny mají hladký průběh. Zvláště složitě se utvářejí vztahy mezi národy Sovětského svazu. Viktor i Ivan soudí, že to bylo zpočátku znát i v autobuse, ale kéž by i dospělí lidé dokázali tak rychle najít cestu jeden k druhému.

Dnes jsou všechny děti, ať z různých míst Sovětského svazu, z NDR nebo ze Slovenska, spojeny pevným přátelstvím. Viktor zažil v táboře odjezd dětí z prvního běhu. Také byly z SSSR, NDR, ČSSR. Plakaly a slibovaly si, že se musí určitě zase vidět a že si budou do té doby aspoň psát.

Za pár dní, až se budou loučit účastníci tohoto druhého běhu, to nebude jiné. Další body pro myšlenku mezinárodního tábora. Přisedly si k nám dvě dívky. Patří ke kolektivu vedoucích. Jedna z nich, Lenka Karásková, je sportovní a kulturní referentkou. Je tedy nejpopovlanější, aby mi řekla něco více o programu tábora. "Základní motto", říká, je "Poznáváme hlavní město ČSSR Prahu". Kromě toho je připraven i bohatý táborový program. Líbil se test Buď fit. Většina dětí běhala, skákala a vůbec soutěžila s plným nasazením. Všechny děti také zaujal společný karneval. Karnevalový průvod prošel ulicemi Břvů a vzbudil zájem našich občanů. Bodový stav ve prospěch tábora roste.

foto T. Sojka

Táborníci usedají do autobusu a já mám možnost nakouknout ještě do jídelny a do kuchyně. V kuchyni pracuje Jana Lojďová. Je ze Slovenska. Její manžel je zaměstnancem Plynostavu a pracuje v okolí našeho města. Paní Lojďová má dovolenou, a tak přijela za manželem. V táborové kuchyni potřebovali pomoc, tak je tu.

Jazýčky jsou různé, skromné a nenáročné i mlsné. Na táboře však chutná všem. Jí se pětkrát denně. Jídlo se dováží ze závodní kuchyně v Chýni, ale kdyby bylo třeba, dá se v táboře také vařit.

foto T. Sojka

Myšlenka postavit mezinárodní dětský tábor u břevského koupaliště je velmi mladá. Narodila se na podzim minulého roku. Jestliže se mohla už v letošním roce změnit v reálnou skutečnost, je to malý zázrak. Ale v Chýni mají vysoké nároky. Chtějí, aby dřívější zázraky byly nikoliv zítra, ale už dnes samozřejmým způsobem práce. Tohle jsem se dověděl od pracovníka útvaru psychologa JZD dr. Houskové a s. Kulhánkové. Obě mají jakýsi odborný patronát nad činností tábora. Řekly i moc jiných zajímavých věcí. Třeba o tom, že děti chýňských družstevníků byly letos v Jaltě a v Chersonu u Černého moře, že se pro příští roky připravuje výměnný pobyt též s Jugoslávií a Francií, že do Sovětského svazu a do NDR budou jezdit i starší dívky a chlapci a také rodiny družstevníků. Ale to už jsou náměty na jiné povídání. Konec konců za náš časopis přiznávám, že jsme si ani neuvědomili, že v našem městě a v jeho blízkém okolí vyrostl podnik, který nejen skutečně podniká, ale snaží se také moderními metodami pečovat o své pracovníky. Zřejmě si v Chýni uvědomují, že to, co vloží do lidí, se skutečně vrátí. A pochopit tuto známou pravdu, znamená najít klíč k příští prosperitě.

S. P.

PTALI JSME SE ZA VÁS CO SE DĚJE V DĚLNICKÉM DOMĚ

Dělnický dům tvoří součást historie našeho města. Základní kámen ke stavbě budovy byl položen v květnu 1926. Dílo bylo ukončeno v říjnu 1927. Dělnický dům sloužil organizacím KSČ v Litovicích a Hostivici a s nimi spojeným tělovýchovným jednotám a kulturním spolkům. Po roce 1945 se stal střediskem politického, společenského a kulturního dění širokého okolí Hostivice.

MěNV v Hostivici a JZD ČSSP se sídlem v Chýni se dohodly, že od 1. ledna 1988 bude provozovatelem Dělnického domu JZD ČSSP Chýně. To samozřejmě není pro naše čtenáře žádná novinka, stejně jako záruka, že budova bude nadále sloužit potřebám města a uchová si i své tradiční označení. Nicméně širší využití objektu a současné požadavky vyžadují četné úpravy. Co se tedy v Dělnickém domě děje? Na naši otázku odpovídá soudruh Ladislav Čácha, který v JZD Chýně odpovídá za úsek gastronomických činností.

Celková rekonstrukce a modernizace Dělnického domu bude rozdělena do tří etap. V první etapě bude dobudována nová kuchyně, mezinárodní restaurace, skladové hospodářství, sociální zařízení a zahrada. Na zahradě bude vystavěn vstupní pavilón do mezinárodní restaurace a přístřešek, který bude sloužit pro prodejní stánky, pro účely grilování. V současné době se dokončuje na protilehlé straně karlovarské silnice parkoviště v délce 130 m. Také se začne budovat vodovodní přípojka od budovy mateřské školy. Je určena jak pro Dělnický dům, tak i pro zdravotní středisko. Vnitřní přestavbu objektu přibudou tyto nové provozy: pivnice s formankou, restaurace v prostoru předsálí a již zmíněná mezinárodní restaurace se samostatným vchodem ze zahrady. Celkem zde bude asi 150 míst u stolů. Kuchyně bude vybavena sklady, chladírnami. Zásobování je řešeno ze dvorního traktu. Počítá se s kapacitou asi 500 hlavních jídel za den.

Ve druhé etapě, plánované na první pololetí 1990, bude rovněž rekonstruován hlavní sál. Poslední částí stavebních úprav Dělnického domu bude výstavba ubytovacích prostor v kapacitě cca 45 lůžek. Vznikne nástavbou nad dvorní částí stávajícího objektu. Tato část bude dokončena až v roce 1991.

Jsmo přesvědčeni, že touto modernizací a rekonstrukcí Dělnického domu budou vytvořeny předpoklady, aby prováděné služby JZD ČSSP Chýně byly na vysoké úrovni.

PO STOPÁCH ZANIKLÝCH ŘEMESEL

Celý svět dnes jezdí na kolech a málokdo si uvědomí, jakým převratným vynálezem bylo kolo a co znamenalo pro pokrok lidstva. Pomineme-li pradávna plná kola z příčného řezu kmene, pak celá staletí se vyráběla klasická kola, jejichž součástí byly loukotě, špice a hlava, a vyžadovaly už mistrovskou dovednost kolářů. U nás takovým mistrem byl František Peška, který měl ve dvacátých letech dílnu u Nebeských vedle drogerie. Měl početnou rodinu, děvče a tři chlápce, a musel se tedy pěkně chánět. Na dvoře byla stále zásoba proschlého dřeva dubového, bukového, jasanového, březového, javorového i jilmového. Co práte dalo jedno k o l o. Z dubového dřeva připravil mistr dvanáct š p i c í, nahruho opracovaných sekerou, pořizem upravil na žádoucí tvar a dlátem vysekl č e p y

a z jilmového dřeva vysoustružil kónické h l a v y, v nichž vyvrtal nebozezem malý otvor. Když je kovář pásovým železem okoval, aby při dalších úpravách nepraskly, pustil se kolář do zhotovování l o u k o t í z bukového dřeva. Ale už dost! Tušíte už, jak to bylo pracné a náročné na ruční práci? A to byl jen jeden výrobek. Ale mistr dělal i vozy na sypký materiál-fasuňky s vysouvateľnými čely a dvířky na každé straně, žebřináky, valníky, ruční vozíky, trakaře, kolečka, sánky, hrábě, násady apod. A to vše na strojích poháněných lidskou silou, neboť v té době nebyla v Hostivici ještě zavedena elektřina, a s nástroji, sekerami /hlavatkami, osekávačkami, teslicemi/, dláty, nebozezy, úhelníky. Teprve po zavedení elektrického proudu, kolem r. 1926 a v nové dílně u Löflerů, od roku 1932 šetřily lidskou sílu stroje s elektrickým motorem. Když však v roce 1942 dílna od plamene svářecí soupravy vyhořela, postavil mistr novou dílnu u Jenečka. To už měl zdatné pomocníky ve svých dvou synech a učednících. S novými stroji, hoblovkou, soustruhem, vrtačkou a bruskou se mohl pustit do výroby kočárů a bryček /zvláště za války, kdy řemeslo žilo pro sedláky/ a po válce i karosérií aut. Synové Jaroslav a Míla přišli s novými nápady, postavili si kánoe a sjížděli na nich Lužnici

a Vltavu. Když byl za války nedostatek benzínu, vyrobili na svou dobu moderní proudnicovou karosérii a postavili na podvozek se čtyřmi řetězovými převody na šlapání - a nehlukný vůz na lidský pohon byl na světě a budil zaslouženou pozornost a obdiv. Po válce citlivě opravili černožlutý poštovní dostavník - diligenci z 19. stol. z Karlových Varů, v němž pak vyjelo do nového života několik novomanželských párů. Při masopustních veselících s vynášením Bakcha, které v šedesátých letech pořádali místní baráčníci v Jenečku, se v dostavníku projížděla "paní kněžna s panem Francem". Díky poctivé práci kolářské jezdí vůz dodnes v Karlových Varech jako vítaná atrakce pro lázeňské hosty. Klobouk dolů, pánové, neboť oni byli Peškovi ve svém oboru m i s t r y a zaslouží si obdiv a tichou vzpomínku.

A. Saifrt

PRÁZDNINY TULÁKŮ

kresba Vladimír Stanislav

O letošních prázdninách se konal pionýrský tábor oddílu Tuláci. Vyjeli jsme hned první den prázdnin v sobotu 1. 7. brzy ráno a v poledne jsme dorazili na místo jako stvořené pro táboření dvaceti dětí a několika vedoucích. Ještě týž den jsme si postavili stany, indiánská teepee. V neděli a pondělí jsme ještě vybudovali kuchyň, jídelnu, umývárnu a latriny. Teď byl konečně čas na hry, soutěže a výlety po chráněném Kokořínsku. Vydali jsme se po stopách ducha kronikáře Nobodyho, který nám psal zprávy a zároveň nám pomáhal v cestě za pokladem. Museli jsme odvážně bojovat se strážci indiánského labyrintu. Ve skalním městě jsme museli objevit tajnou jeskyni a vykonat těžkou zkoušku, abychom získali další zprávu.

Podářilo se nám všechny úkoly splnit a přitom jsme poznali, že přátelství je nad všechny poklady. Vraceli jsme se domů a každému bylo líto, že těch čtrnáct dnů tak rychle uběhlo. Těšíme se už na příští rok. Na takový tábor, jako byl ten letošní.

Markéta Navrátilová

ÚSPĚCH HOSTIVICKÉHO KRONIKÁŘE

Každé čtyři roky vypisuje ministerstvo kultury ČSR národní kronikářskou soutěž. Letos se soutěž kronikářů koná už počtvrté. Téma letošní soutěže zní: "Historie tělovýchovy". Kronikář našeho města, soudruh Miloš Šrámek, si v dosavadních ročnících soutěže vedl velmi úspěšně. Také tentokrát zvítězil v okresním kole a postupuje do krajského kola. Z jeho soutěžního textu přinášíme krátkou ukázkou :

Jak se u nás cvičilo do roku 1945

Organizovaná tělesná výchova má v Hostivici své počátky v devadesátých letech minulého století. Inspirující příklad Národního tělovýchovného spolku Sokol Praha, založeného v roce 1862 dr. Miroslavem Tyršem, našel odezvu v celé zemi. I u nás počali někteří jednotlivci uvažovat o ustavení podobné organizace. Jejich diskuse o tom vyústily nakonec v rozhodnutí svolat do Bubníkova hostince /bývalý, dnes zbořený hostinec U Šroubků/ schůzi občanů a na ní jim objasnit význam tělovýchovy - organizované tělovýchovy. Konala se kteréhosí dne roku 1890, přesné datum v pamětní knize, založené o dva roky později, chybí. Zapisovatel Jan Kchoutek je neuvedl, živě však popsal průběh schůze, na

níž bylo usneseno tělovýchovnou jednotu založit. Vzápětí však došlo u řady účastníků jednání ke změně názoru a namísto Sokla byl založen Sbor požárních hasičů, pro obec podle jejich mínění potřebnější. Iniciátoři akce se však nevzdali. Po dvou letech, bezprostředně po sletě Sokolské župy podbělohorské, který se konal na Kladně, a jehož se někteří hostivičtí občané jako diváci zúčastnili, byl Sokol v Hostivici založen. 3. června 1892 sešli se v hostinci pana Ptáčka na Břevch titíž nadšenci, kteří před dvěma lety se sokolskou myšlenkou neuspěli. Učinili všechny nutné přípravy a 18. září téhož roku sešla se ustavující valná hromada, na níž byl z dvaceti dvou přítomných občanů zvolen výbor jednoty. Jeho prvním starostou se stal Jan Turecký, rolník z Jenče. /Jednota nebyla pouze hostivickým spolkem, na její činnosti se podíleli členové z Litovic, Jenče, Sobína a Chýně/. Byly schváleny stanovy, určena výše příspěvků a učiněny přípravy k zahájení cvičení. Poprvé k němu došlo ve čtvrtek 20. října v osm hodin večer v sále Kapalínova hostince /dnes hotel U chmelového keře/. Tento sál měl zůstat tělocvičnou jednoty až do roku 1922, kdy si členové Sokla postavili tělocvičnu vlastní.

Zpočátku se cvičilo jednou týdně, později dvakrát: ve středu a v sobotu. Jednota se přihlásila do Podbělohorské župy, čímž se současně stala členem České obce sokolské. Ještě na podzim se v jednotě ustavil zábavní odbor a v Sokole se počala vedle tělovýchovy rozvíjet i společenská činnost. Na konci roku měla organizace celkem 56 členů.

V roce 1893 bylo započato s cvičením školní mládeže. Ne nadlouho. Školní rada cvičení zakázala, a to proto, že se cvičilo v hostinci. V roce příštím však obecní tatíci ustoupili, a tak mohli alespoň chlapci cvičit. Bylo jich 26.

Ženský odbor byl ustaven v roce 1906 a v polovině února příštího roku počalo 21 žen s pravidelným cvičením. Scházely se k němu v neděli odpoledne, cvičitelé byli muži a jak je zapsáno v pamětní knize "během prvních dob bylo dosti těch přítelíček, kteří hleděli všemožně, aby pokus cvičení sester znemožnili".

Nejasné je, jak to bylo s dorostem. V publikaci vydané k 90. výročí TJ Sokol Hostivice je začátek cvičení dorostu uváděn v roce 1896. V zápise v pamětní knize to však uvedeno není. První záznam je teprve z roku 1902, kdy bylo údajně cvičení dorostu znovu zahájeno. Cvičilo prý 12 cvičenců. Teprve od r. 1908 se v zápisech objevují častěji záznamy o této nastupující sokolské směně.

První veřejné cvičení jednoty se uskutečnilo na zahradě velkostatku v r. 1896. Později se pravidelná jarní cvičení konala na dvoře statku Tomáše Chlupatého a posléze na zahradě Neradova hostince. Počet členů jednoty se až do roku 1914 pohyboval kolem šedesáti. Po válce členů rychle přibývalo, vrcholu bylo dosaženo roku 1932, kdy měla jednota 282 členů.

MODELÁŘI NA JEDNIČKU

Stejně tak jako loni i letos hostivický modelářský klub pořádal veřejnou soutěž kategorie rádiem řízených akrobatických motorových modelů. Soutěž se konala v sobotu 1. července 1989 na ploše naproti "čističce" podniku Oseva v blízkosti litovického nádraží. Přestože hostivický modelářský klub nemá mnoho členů, úroveň organizace soutěže byla překvapující. Takovou často nemají ani soutěže s mezinárodní účastí. Pro soutěžící i pro diváky pořadatelé připravili nabídku limonád, kávy, ohříváných nebo opékaných klobás. Atmosféra soutěže a celý její průběh byl výborný. Na prvním místě se umístil nejmladší účastník soutěže J. Volejník z Poděbrad, na druhém J. Sekuj z Prahy a na třetím hostivický Pavel Psohlavec.

Michal Křižka

foto autor

PRANOSTIKY

- Přijde Václav - kamma příprav. (28.9.)
- Je-li o Michalu jasná noc, zvěstuje to zimy moc. (29.9.)

KULTURNÍ AKTUALITA

5. září 1909 se narodila v Čakovicích jedna z nejvýznamnějších představitelk české opery, Marie Podvalová. Chtěla být původně učitelkou, ale už za studentských let vystupovala v amatérských hudebních představeních a tam si jí všiml dirigent Václav Talich. Na jeho doporučení studovala zpěv u prof. Fassattiové, pak na pražské konzervatoři u prof. P. Dědečka, u režiséra Ferdinanda Pujmana a u D. Brambergrové.

Roku 1935 poprvé vystoupila na jevišti brněnského divadla v roli Marie v Musorgského opeře Boris Godunov. V jejím repertoáru převládaly role hrdinské a tragické. Když v květnu 1938 vystoupila v pražském Národním divadle v roli Smetanovy Libuše, uvítala ji kritika nadšeným oceněním. Hubert Doležil tenkrát napsal: "Libuše hlasově skvělá, nevšedních schopností technických a vzácně přirozeného nadání pro dokonalý výraz hudební i slovní v bezvadném frázování i deklamaci, přitom pak srdečně, lidově, česky prostá, ač je postavou i tváří krásný jevištní zjev."

Zatímco v Brně řídili umění Marie Podvalové dirigenti Michal Sachs a Zdeněk Chalabala, v Praze to byl především dirigent Václav Talich a režisér Ferdinand Pujman. Pod jejich vedením vytvořila Marie Podvalová hlavní postavy oper Smetanových - Libuši, Miladu v Daliborovi, Anežku ve Dvou vdovách, Dvořákových - Armidu, Cizí kněžnu v Rusalce, Julii v Jakobínovi, Fibichových - Šárku, Beatrici v Nevěstě messinské, Janáčkových - Kostelničku v Její pastorkyni, Emilii Marty ve Věci Makropulos, Wagnerových - Sentu v Bludném Holanďanu, Pucciniho - Tosku, Verdiho - Aidu - a mnohé další.

Roku 1959 jí v blahopřejném listě napsal ministr Zdeněk Nejedlý: "Jste po dlouhé době skutečně naše primadona v tom nejlepším, nejumělečtějším slova smyslu." Roku 1960 byla poctěna nejcenějším titulem: národní umělkyně.

Chtěli bychom jí dnes znovu poděkovat za všechno, co dala české hudbě i českému divadlu.

- r

NEPŘEHLEDNĚTE

Ředitelství základní školy děkuje všem rodičům, kteří pomáhali při úklidu školy po malování v době hlavních prázdnin.

KONCERT BAROKNÍ HUDBY

K pozoruhodným plodům období baroka nepatří jen lidová poezie, vznosná architektura, nádherné obrazy a velkolepé sochy, ale především nestárnoucí, stále působivá hudba. Tou se 14. června naplnila hala hostivického zámku, kde na koncertě pořádaném městským kulturním střediskem a Kruhem přátel hudby vystoupila trojice mladých nadějných umělců: sopranistka Salome Losová, cembalistka Hana Kimelová - Straširipková a violoncellista Jiří Hošek.

Citlivě a s temperamentem přednesli skladby těchto autorů:

Antonia Vivaldiho, hudebníka při chrámu sv. Marka v Benátkách, který zejména svými sólovými koncerty ovlivnil tvorbu Bachovu,

Giambatisty Pergolesiho, nejslavnějšího stoupence neapolské školy,

Domenika Scarlattiho, nejslavnějšího cembalisty a varhaníka první poloviny 18. století, člena italské opery v Londýně a komorního virtuósa španělské královny,

Johanna Sebastiana Bacha /1685 - 1750/, který spojil polyfonní kontrapunktické umění minulosti s rozvíjejícím se uměním harmonickým,

Leopolda Antonína Koželuha, velvarského rodáka, který se stal císařským komorním skladatelem ve Vídni,

Jana Křtitele Vaňhala, rodáka z Nechanic a významného skladatele z epochy vídeňského klasicismu,

De Caixe z Hervaloisu, virtuósa na gambu a hudebníka u dvora vévody z Orleansu a

Bohuslava Matěje Černohorského /1684-1742/, ředitele kůru v Padově a varhaníka u sv. Jakuba v Praze, kde bohužel shořely četné jeho skladby při požáru roku 1754.

Lahodně zněly tóny árií a sonát a rytmické melodie starodávných tanců, jako sarabandy, menuetu, gavotty, giguy, neapolitány nebo veneziány, ve Vaňhalově skladbě se objevily variace na českou lidovou píseň. Skladba B. M. Černohorského Regina coeli /Královno nebes/ pro soprán, violoncello a cembalo ukázala, že i hudba komponovaná na náboženská témata může být plná šťastné radosti.

Umělcům se v Hostivici dostalo srdečného přijetí a koncert proběhl, jak se to stalo už ustálenou tradicí, v příjemné sváteční atmosféře. Pořadatelé si zaslouží naše srdečné díky.

- r

OKÉNKO ZDRAVÉ VÝŽIVY

Československo je jednou z mála zemí na světě, kde se rok od roku zkracuje délka lidského života. Jednou z hlavních příčin tohoto negativního jevu je špatná životospráva našeho obyvatelstva. V poslední době se rozvíjí osvěta, která má zakořeněné návyky změnit v souladu s mezinárodně uznávaným trendem zdravé výživy. Osvěta je jedna věc a praxe druhá. Závodní, školní i restaurační stravování za nejnovějšími poznatky správné výživy zatím pokulhává.

A co u vás doma? Co myslíte, jak se stravujete? Každý z nás, kdo chce něco udělat pro své zdraví, postavu i delší věk, by měl tyto zásady uvádět do života alespoň doma, do svého rodinného jídelníčku.

ZPRÁVY SPOZ ŽIVOTNÍ JUBILEA

Dne 30. 7. 1989 oslavili naši drazí rodiče František a Věra K l e t e č k o v i 50 let společného života /zlatou svatbu/. My jim v tento den za všechno, co pro nás učinili, srdečně děkujeme a přejeme jim hodně spokojených let a to nejhlavnější, hodně zdraví do dalšího života.

Dcera Jindra s druhem, syn František s manželkou, vnučky Helenka s manželem, Drahuš s manželem, Jindřiška, Kája, Tomáš, pravnoučata Michalke a Pepíček.

Božena Šroubková	29.7.1900	89 let
Aloisie Polívková	10.7.1901	88 "
Jan Hašek	16.7.1901	88 "
Václav Ryvora	29.7.1903	86 "
Magda Kyliésová	12.7.1904	85 "
Anna Horešovská	25.7.1905	84 "
Marie Procházková	28.7.1907	82 "
Marie Valečková	13.8.1899	90 "
Václav Horák	15.8.1902	87 "
Helena Staňková	18.8.1902	87 "
Jiří Lhotský	29.8.1904	85 "
Marie Dusíková	10.9.1898	91 "

Anna Hájková	22.9.1898	91	"
Marie Pacovská	10.9.1899	90	"
Anna Findejsová	19.9.1905	84	"
Helena Donátová	9.9.1906	83	"
Václav Mařík	21.9.1907	82	"
Anna Bratrychová	21.9.1907	82	"
Stanislava Purchartová	9.9.1908	81	"
Josef Karhan	6.9.1909	80	"
Antonie Bryndová	6.9.1909	80	"

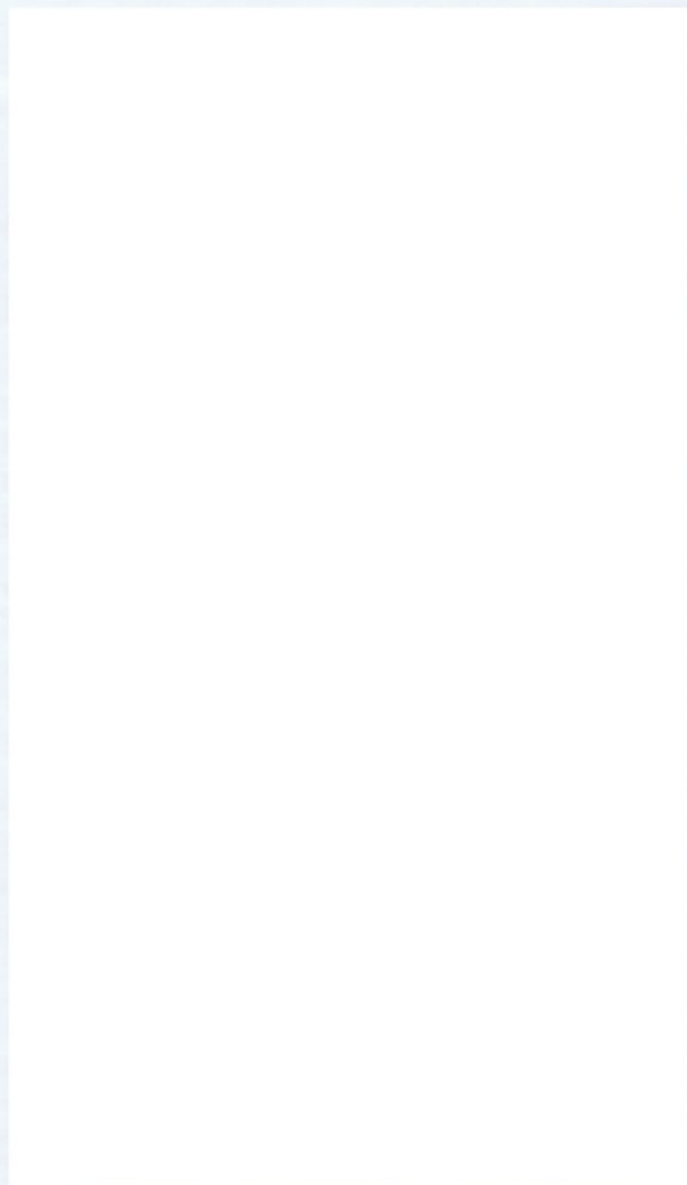
B l a h o p ř e j e

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

P ř e j e m e š ť a s t n o u c e s t u
ž i v o t e m

SŇATEK UZAVŘELI

M n o h o š ť ě s t í

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Adolf Čapl	22. 3. 89	
Václav Holeček	13. 5. 89	
Josef Kazda	14. 5. 89	
Václav Fiala	17. 5. 89	
Božena Kadlecová	3. 6. 89	1907
Anna Píšová	12. 6. 89	1899
Marie Kletečková	2. 6. 89	1905
Miroslav Kapalín	28. 6. 89	1924
Rudolf Jelínek	15. 7. 89	1907
Anna Vlachová	26. 6. 89	1929
Anna Chocholová	2. 7. 89	1899
Alois Šenkapoul	28. 6. 89	1907
Antonie Vápeníková	11. 7. 89	1900
Tomáš Císař	27. 7. 89	1920
Emil Otis	25. 7. 89	1927

Č e s t j e j i c h p a m á t c e

KOPANÁ

So 16.9.	Švermov	- Hostivice	15.30
		odjezd	14.15
Ne 17.9.	Hostivice "B"	- Libčice "B"	15.30
Út 19.9.	Poldi dorost	- Hostivice	17.00
		odjezd	16.15
So 23.9.	Hostivice	- Žebrák	15.30
	dorost	- Davle	10.15
Ne 24.9.	žáci	- Kosoř	10.00
So 30.9.	C. Beroun	- Hostivice	15.00
		odjezd	13.45
Ne 1.10.	Hostivice "B"	- Líšnice	15.00
So 7.10.	turnaj přípravek v Hostivici		9.00
	Hostivice	- Stochov	15.00
Ne 8.10.	žáci	- Libčice	10.00
So 14.10.	dorost	- Roztoky	10.15
	Hostivice	- Tuchoměřice	15.00
Ne 15.10.	žáci	- Kazín	10.00
	Hostivice "B"	- Dobrovíz	15.00

VZPOMÍNKA

Čas plyne - nejsmutnější je pro mne 15. srpen, kdy před 5 lety zemřel můj předobry manžel Bohumil Š í p. Stále vzpomíná a nikdy nezapomene manželka a všichni přátelé.

Dne 2. 9. 1989 by se dožil 86 let náš drahý, milovaný, vzorný manžel, otec, dědeček a pradědeček, soudruh František J o h a n o v s k ý. Opustil nás náhle již před 13 lety. S láskou a úctou stále vzpomínají a o tichou vzpomínku prosí a děkují za ní manželka a synové s rodinami.

Kdo ztratil na světě toho, koho měl rád, pochopí, kolik bolestných vzpomínek v srdci zůstává. Dne 1. 10. 1989 uplyne smutný rok, cc nás navždy opustil náš drahý, milovaný manžel, tatínek a hodný dědeček, pan Karel V i z n e r. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. Stále vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka, dcera Ivana a dcera Jitka s rodinou.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit s naším drahým manželem, tatínkem a dědečkem, panem Tomášem C í s a ř e m .

Manželka a děti s rodinami

jevy soustrasti, květinové dary a účast při posledním rozloučení s naší drahou maminkou, babičkou, prababičkou a tetičkou, paní Marií K l e t e č k o v o u. Poděkování patří též MUDr. G. Petkovovi za starostlivou péči.

Synové Karel a Stanislav s rodinami

Děkuji všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s mojí maminkou, paní Annou V l a c h o v o u. Děkuji také za upřímná slova soustrasti.

Irena Žeberová s rodinou

KINO

září

15.16.	V záru velkoměsta	- USA
19.20.	Sbohem parto z mojí čtvrti	- SSSR +
22.23.	Polda	- USA ++
26.27.	Jonáš II. aneb jak je důležité mít Melicharovou	- ČSSR
29.30.	Dobří holubi se vracejí	- ČSSR +

říjen

3.4.	Cesta na jihozápad	- ČSSR
6.7.	Hříšný tanec	- USA +
10.11.	Plumbum - nebezpečná hra	- SSSR
13.14.	Toby	- Kanada
17.18.	Evropa tančila valčík	- ČSSR
20.21.	Vlastně se nic nestalo	- ČSSR +
24.25.	Miss	- Jugoslávie
27.28.	Jen aby to byla holčička	- Francie
31.	Dva nosáči a video	- NSR

+ dc 15 let nepřístupno

++ dc 18 let nepřístupno

KINO DĚTEM

září

15.	Pětka s hvězdičkou	- ČSSR
16.	U příležitosti mírových slavností - dětské pásmo kreslených filmů v době od 10,00 - 14.00 hod. Mach a Šebestová, Jen počkej zajíci, Krtek ve snu	
22.23.	Mikeš II.	- ČSSR
29.30.	Rys na stopě	- SSSR

říjen

6.7.	Neřnukej veverko	- ČSSR
13. 14.	Pane, k princeznám se nečuchá	- ČSSR
20.21.	Potíže s Dominikem	- Polsko
27.28	Prázdniny pro psa	- ČSSR

KULTURNÍ POŘADY

28. 9. - Sally ti odpoví, ani nemusíš psát do Mladého světa. Hned jak skončí promítání filmu Horká kaše v hostivickém kinu. Zveme všechny dívky a chlapce. Začátek v 18.00 hodin. Peníze na vstup nenoste.
3. 10. - zahájení kursu taneční a společenské výchovy v 19.00 hodin v Děln. domě
5. 10. - zájezd do divadla - Nová scéna - představení "Vy jste Jan"
9. 10. - výchovný koncert pro II. st. ZŠ - flétna, harfa
16. 10. - zájezd do divadla S. K. Neumanna "Kdes byl/a/ v noci"
30. 10. - dětské představení "Pohádka o skřítkovi z kytary" v MŠ Hostivice
17. 10. - koncert KPE "Pražské kytarové kvarteto", zámek v 19,00

INZERCE

Strojní traktorová stanice, k. p. Hostivice
přijme ihned:

- 1 elektrikáře	vyhl. č. 50	D 7
- 1 zámečníka	vyuč.	D 6 - 7
- 1 galvanizéra	vyuč.	D 6 - 7
- 1 laboranta s kumul.		
ved. neutral. stanice		8 - 10 D 6 - 7
- dělníky do skladu	D 4 - 6	
- řidiče vysokozd. vozíků	D 6	
- dělníky do výroby	D 4 - 7	
- dělníky do zinkovny	D 4 - 7	
- pracovnice do ekon. funkcí	T 8 - 9	
- ved. ÚŘJ s kumul. vodohospodář	T 10 - 11	
- právníka s kumul. podn. kontroly	T 11 - 12	
- řidiče s oprávněním sk. "D"	D 7	

Pro svobodné zajistíme ubytování, svoz vlastním autobusem z okolních vesnic.

Další informace podá KPÚ - STS Hostivice na tel. č. 395 133 nebo 395 322-7.

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice
Řídí: Redakční rada
Vedoucí redaktor: Anna Křižková
Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná
Předáno do tisku: 4. září 1989
Reg. č.: 1809/79/012

cena: 2,- Kčs

PRAGA k. p., provoz Hostivice

přijme - strážné, vrátné - vhodné i pro důchodce /muže i ženy/

Závodní stravování, tuzemská i zahraniční podniková rekreace. Informace ve vrátnici závodu nebo na tel. č. 395 121

Stavební strojírenství Brno, s. p.

Karlovarská 614, 161 00 Praha 6

přijme v souvislosti s rozšířením prací včetně zahraničních montáží pracovníky následujících profesí:

Pro pracoviště Praha 6 - Řepy

- strojní zámečníky, tř. 5 - 7
- soustružníky, tř. 5 - 7
- frézaře, tř. 5 - 7
- automechaniky, tř. 5 - 7
- autoelektrikáře, tř. 5 - 7
- elektrikáře - vyhl. 50/78 Sb., příp. oprávnění rev. technika elektro, tř. 7 - 8
- sam. technologa se zaměřením na rozvoj povrch. ochrany kovů, tř. 10 - 11 + 10 % mzdové zvýhod.
- sam. technologa elektro /příprava práce pro elmontáže silno i slaboproud, tř. 11 - 12 + 10 % mzd. zvýhodnění
- sam. technologa strojní /montáže OK, strojní zařízení, výroby/, tř. 11 - 12 + 10 % mzd. zvýhodnění

- sam. konstruktéry strojní, tř. 10 - 11
- ved. projektanty - strojní rozpočty, tř. 12-13
- ved. konstruktéry - strojní /zaměření na OK/, tř. 12

- pracovníky zajišťující kompletaci technolog. částí investičních akcí realizovaných vyšší dodavatelskou formou, tř. 10 - 12
- cenového referenta, tř. 10 - 11
- skladníka hotové výroby /i pro důchodce/

Pro pracoviště na celém území ČSSR

- montéry OK, tř. 5 - 7 /možnost zahraniční montáže - SSSR, NDR, NSR/.

Výhodné autobusové spojení závodním autobusem z Hostivice. Informace podá ÚKPP, tel. 301 37 41-9 linka 77.

Prodej chryzantém řezaných i hrnkových a růží k podzimní výsadbě nabízí

Evžen Zelenka, Sportovců 922, Hostivice